

Истинската история

Антиеврейски погроми в основата на унгарската революция от 1956 г.

В първата седмица на ноември се навършиха 55 г. от кървавия разгром на Унгарското въстание. Много неща са изписани и коментирани за онези драматични времена, но един факт сякаш съзнателно се премълчава от официалната историография. Вълненията в Будапеща започват като антиеврейски погроми!

Пръв унгарските събития в тази светлина разглежда британският историк Дейвид Ървинг с книгата си “Въстание! Кошмарът на един народ: Унгария 1956”. Ървинг отбелязва, че от 1949 г. когато Унгария окончателно се съветизира, приемайки сталинистка Конституция, до въстанието от 1956 г. страната практически се управлява от “Юдейски квартет” начело с Матяш Розенфелд (Ракоши). Около Ракоши са дясната му ръка Ерньо Герьо (роден Ернст Сингер), министърът на отбраната Михай Волф (Фаркаш) и министърът на пропагандата Йосиф Ледерер (Равай).

Анкета на социолога Джей Шулман доказва, че комунистическите лидери в Унгария са възприемани като евреи от почти всички интервюирани, емигрирали в САЩ след

въстанието. Особено мразена е тайната полиция AVH (Államvédelmi Hatóság), буквално се превежда като “орган на държавна сигурност”, организирана и действаща като местен клон на НКВД, подобно на КДС в България. AVH се ръководи от Петер Габор (роден Бенямин Ейсенберг), а за нея работят предимно завърнали се от СССР евреи, обучени от НКВД, силно реваншистки настроени и готови за кървава саморазправа.

Любопитен факт е, че наблюденията на Дейвид Ървинг, обвиняван в “ревизионизъм” и “антисемитизъм”, са идентични с тези на някои от водещите партийни функционери в България от 1956 г.

На събрание в София, Георги Чанков заявява, че една от грешките на бившето ръководство на Унгарската партия на трудещите се е, че много ръководни партийни и държавни постове в Унгария са били заети от евреи, което е дало възможност на “реакцията да използва антисемитските настроения в страната и да насочи масите против партията и народната власт”, а Вълко Червенков в Пловдив, пред активите от партийните организации на I-ва и II-ра пловдивски околии казва, че “заемането на много ръководни места от евреи в партийния и държавния апарат на Унгария е груба грешка допусната от бившето ръководство на Унгарската партия на трудещите се”, след което привежда и цифри, с които илюстрира какво е било съотношението между евреи и унгарци в Политбюро и правителството, което, според него, е накърнявало националните чувства на унгарския народ.

Не закъснява и реакцията на еврейската общност, която изразява писмено “недоумението и тревогата” си от изявленията на другарите Чанков и Червенков.